

FORUM

2010

TSJEKKISK-NORSK FORUM

č. 68, srpen 2010

nr. 68, august 2010

Milí členové TNF, milí přátelé!

Čas letí nepříjemně rychle, začínám chápat, proč se léto říká léto. Sotva je tu, už zase odchází, odletí, je fuč. Můžeme se jen rok těšit na příští prosluněné dny. Určitá jistota, že roční období zůstanou zachována, tu je. Zemská osa se snad nevychýlí, i kdybychom spálili všechna dostupná fosilní paliva. Pokud leje, použijeme deštníky, v horším případě loď, jako letos při povodních, kdy se záplavy nevyhnuly ani Norsku, o Česku nemluvě. Horší je, když odejde člověk, se kterým jste v zimě zapomněli na mráz. Kdy vstoupilo léto, když večer přišel domů, vrátil se ze služební cesty, zaskočil na návštěvu, nebo jste s ním jen občas telefonovali, ale už ta možnost kdykoliv si popovídat hřála denně. Léto života se neopakuje, a rozprší-li se nám v duši, paraple nepomůže. V místním květinářství jsem v posledním roce objednával sedmkrát pohřební

kytici a šel jsem na pět pohřbů. Většinou nevléčitelné choroby nebo vysoký věk. Zemřel předseda organizace Norsk-Tsjekkoslovakisk Hjelpeforening, Johan Wahl. Za nespravedlivé považují, když nás nečekaně a v plné síle opustí takový člověk, jakým byl letos tragicky zahynulý Karel Káral. Něco pozitivního z letošních prázdnin by však přece jenom bylo: politická situace v Čechách se konečně stabilizovala, v Norsku mohli šťastlivci zažít burácející Rjukanský vodopád, jev to vzácný asi jako polární zář, a ptáci u nás na zahradě někde vyšt'ourali šišky se semínky Hartwegovy borovice, co ji náš soused neodpustitelně nechal porazit. Třeba vyklíčí. Vítejte z dovolených. Vítejte, norský podzime.

Zdeněk Bartoň

Poděkování	2
Někdo přijde do Osla.....	2
Dětský den v Oslo již podruhé!	4
Haškova anabase 2010	5
Čeští nevidomí sportovci uspěli na norských závodech Ridderrennet	5
Čeština v Oslo	7
Připravujeme	8
Doplňovací volby do Senátu Parlamentu České republiky	8
Pražské hospody	9
Årsmøte i TNF 2010.....	10
V Norsku je taky pěkně.....	11

Poděkování

Rádi bychom poděkovali Kateřině Staškové, tajemnici pro kulturní záležitosti na Velvyslanectví České republiky v Oslo, za její ochotnou spolupráci a její vlastní iniciativu při našich žádostech o poskytování prostor a také jejího času ke krajským setkáním, výborovým a členským schůzím TNF. Zajímavé kulturní akce nám všem pomáhaly udržet kontakt s kulturním děním v naší vlasti.

Do dalšího období ji přejeme hlavně hodně zdraví a sil, nejprve při příchodu nového člena rodiny, a později úspěšný návrat do pracovního života. Těšíme se na setkání s ní, již jako řadovou krajankou, při dalších setkáních a akcích pořádaných TNF.

Jménem dřívějšího i dnešního výboru TNF a všech členů

Libuše Janáková a Petr Dreiseitl

Někdo přijde do Osla

V měsíci červnu zavítalo do norské metropole Divadlo na cucky. Jestli se zajímáte o současné dramatické umění v České republice napovídat vám jistě nemusíme. Jestliže jste však slyšeli o této scéně dnes prvně a nevíte, co můžete od relativně mladého souboru očekávat, poskytneme vám nápoředu – v Oslu bude Divadlo na cucky hostovat na lodi Innvik. „Hrát divadlo na palubě, to bude jistě nějaká alternativa nebo experiment,“ říkáte si a máte pravdu. My bychom vám však Divadlo na cucky chtěli představit jako soubor s netradičním přístupem k tradici a neprotřelým repertoárem, který je prost klišé.

V roce 2003 vzniklo amatérské divadlo při Domu armády v Olomouci. V univerzitním městě prodělal zprvu malý soubor mnohé změny jak formální, tak i dramaturgické. První velký úspěch, kterým na sebe olomoucký soubor upozornil, bylo scénické provedení autorského textu Barbory Voráčkové s názvem *Kabaret na cucky*. Následovaly další projekty, v nichž se naplno ukázala různorodost a nekonvenčnost zaměření Divadla na cucky. Pásmo z děl Ortena, Holana a Boccaccia - *HRA - variace na téma úzkost* (2007), v plenéru realizované krajinné tableau *Poiésis* (2008), drama Laury de Weck *Oblíbenci* (2009), brutální zamyšlení britské autorky Sarah Kane – *Vyčištěno* (2010) nebo nejnovější hra inspirovaná kánonickým dílem – *Mne Bovary* (2010).

Nás bude zajímat v Oslu uváděná hra *Někdo přijde* (nastudována 2009), souvisí totiž s Norskem hned dvakrát. Jejím autorem je asi největší postava současné norské literatury – Jon Fosse. Můžeme tedy říci, že se severské drama vrací na křídlech českého souboru domů. Na několik otázek ohledně této pozoruhodné práce jsme se zeptali přímo dramaturga Jana Žúrka.

Divadlo na cucky se orientuje na alternativní a experimentální přístup k dramatu – jaký podle Vás má alternativa a experiment význam pro současné umění?

Zajímá nás experimentální přístup nejen k dramatu, ale také k divadlu samotnému, v procesu tvorby i v samotné interakci s divákem. Děláme autorské inscenace, osaháváme si pohybové divadlo a především se zaměřujeme na inscenování současných dramatických textů. Alternativa pro nás má dva základní rozměry - jeden je, že zkoumá hranice, snaží se hledat nové cesty a výrazové prostředky. A ten druhý je v tom, že je jiná než mainstream, a v tomto smyslu také osobnější, intimnější, a blíží svému divákovi.

Herectví a drama vůbec to je především odlišná komunikace mezi umělcem a divákem. Pro jakého diváka tvoříte?

Působíme především v Olomouci, kde je velmi specifická divadelní kultura. Naši diváci jsou především studenti, ale během posledního roku se spektrum značně rozšiřuje a tak jak se dostáváme do povědomí, chodí na nás všechny generace. Potřebujeme diváka, který je otevřený, aktivní a chce myslet a hledat. A pak už nezáleží na tom, kolik je mu let.

Jakýmsi mottem vašich aktuálních představení je zmatení citů mladé generace. Myslíte si, že tomuto tématu je věnováno dost prostoru? Nejen na české kulturní scéně...

Zmatení citů v našem pojetí je dramaturgickým mottem pro stávající sezónu. A v rámci tří inscenací, které v této sezóně vznikly, má zmatení citů vždycky jiný ráz, akcent je stavěn jinde. V Česku existuje řada dalších generačně spřízněných souborů, které svět reflektují podobným způsobem. My jsme si to motto zvolili jako emblém, se kterým chceme - sebevědomě - vstoupit do kulturního kontextu, definovat se. A v příští sezóně pak

v dramaturgii řešit zase jiná témata, ovšem již v zádech s tím, že lidé budou vědět kdo jsme. Zmatení citů nám má ujasnit tvář.

Sezóna let 2008-09 znamenala pro váš soubor určitý zlom. Divadlo na cucky se přiklonilo k sezónní dramaturgii. Co přinesla a případně odnesla tato změna?

Byla to sezóna, kdy jsme poprvé začali realizovat program repertoárového divadla. Udělali jsme za sezónu tři inscenace, stejně jako v té následující. Pravidelně jsme je reprízovali, rozšířili soubor, přizvali hostující režiséry i další tvůrce. Začali jsme si hledat širší divácké spektrum a především pěstovat dramaturgii - ta totiž vynikne teprve ve chvíli, kdy můžete postavit jednotlivé tituly vedle sebe. Zásadní je také finanční rozměr tohoto rozvoje - začali jsme žádat o významnější granty a je pro nás snažší na ně dosáhnout. Pokud se máme dále cílevědomě rozvíjet, potřebujeme ovšem mnohem významnější finanční zajištění.

Podstatnou částí repertoárů bylo vždy i scénické čtení. Seznamujete českého diváka s nejnovějšími díly evropských dramatiků. Kdybyste měl vybrat jednu hru, kterou by český divák měl poznat, která by to byla?

V červenci budeme dělat scénické čtení textu *Černé panny*. Je to hra, kterou jsme měli číst již před rokem a půl, ale na poslední chvíli z toho sešlo a mezitím ji nastudovalo pražské Divadlo Komedie. Text sleduje životní postoje muslimek žijících v Západní Evropě a reflektuje jejich nejintimnější pocity i každodenní střetávání se s okolním světem. Jsou to velmi silné výpovědi, které mají navíc podobu rozsáhlých monologů, je to velmi silné a otevírá to možnosti mezikulturního dialogu s opravdovou razancí.

Inspirujete se rovněž psychologii a filozofií – jak prostupují vaše inscenace? Jak se v nich odrážejí?

Členové souboru jsou téměř všichni vysokoškolští studenti nebo absolventi, takže když rozebíráme jednotlivé texty, mají ty diskuze určitou úroveň a každý může přispět něčím z oboru, kterým se třeba zabývá. Tyhle věci se pak mohou odrážet v samotných inscenacích anebo alespoň v tom, jak herci cítí určité motivy a témata hry.

Nevyhýbáte se ani zpracování klasických námětů. Jaký je váš postoj a vztah k literárnímu a dramatickému dědictví? Vymezovat se, inspirovat se, aktualizovat?

Jde nám především o to dělat současné divadlo - moderními výrazovými prostředky a v tématech uchopovat to, co se může dotýkat současného diváka. Výklad klasiky tak od nás asi vždy bude mít podobu nějaké aktualizace, ale nejde o formu, jde o témata a postoje.

Zastavme se u tří her – *Oblíbenci*, *Vyčištěno*, *Někdo přijde* – jak byste je z pozice umělce charakterizoval?

Jsou to současné texty, které mají společnou jednu velmi zvláštní věc: všechny experimentují s jazykem. *Oblíbenci* se snaží napodobit jazyk dnešních vysokoškoláků, jsou členění do krátkých úsečných vět, které zní jako sms zprávy. *Vyčištěno* se nachází na rozhraní básně a dramatu, některé věty jsou nejasné a nevíte k čemu se vztahují. Je to text plný mezer v jazyku a vy musíte ty mezery dointerpretovat. A *Někdo přijde* je fascinující v tom, jak pracuje s refrémem, jak nás jazyk obemývá a uzavírá. Naše divadlo mělo vždy blízko k poezii a zabývali jsme se tím, jak básně převést na jeviště. Zde se sice nejedná o básně, ale na jeviště převádíte víc než repliky: jakýsi svět s vlastními pravidly, které mají vlastně gramatický ráz.

Na turné v Oslu mají diváci možnost shlédnout hru Jona Fosse – jak jste se dostali k dílu tohoto severského dramatika?

Dlouho jsem hledal hru, která by byla blízka osobnosti režiséra Jana Friče. Chtěl jsem, aby inscenoval text, který vybízí k jevištní metafoře a k tvorbě divadelních obrazů. A mimo to působí *Někdo přijde* trochu jako horor a loňská sezóna se dramaturgicky zaměřovala na zkoumání žánrů. Bylo vzrušující pokusit se inscenovat horor na divadle.

Někdo přijde – co je podle vašeho čtení hlavní myšlenkou tohoto dramatu?

Strach ze samoty.

Fosse je někdy přirovnáván k Bernhardovi a jeho atmosféře pesimismu, cynismu a absurdity. Souhlasíte s tímto náhledem na Fosseho?

Určitě, ovšem pro mě je Fosse veselejší a poetičtější autor. Blízko k sobě mají také v tom, jak strukturují text, jak pracují s refrémem, jak nás uzavírají do svého světa.

Na co se mohou příznivci Divadla na cucky těšit v budoucnu? Jaká témata, představení chystáte?

Chystáme se reflektovat město, ve kterém žijeme. Chtěli bychom udělat dvě inscenace, které jsou přímo inspirovány Olomoucí, její historií i jejími bolístkami. A potom dvě inscenace, které se zabývají tématem rodiny - čili jakousi základní stavební jednotkou toho města. Chtěli bychom takhle více vstoupit do sociálního kontextu města, ve kterém žijeme.

Vrátíte se k Fosseho tvorbě? Plánujete další pracovní cestu za norským publikem?

K Fossemu bychom se určitě rádi vrátili, mimo jiné je na něm zajímavé, jakým způsobem jsou jeho hry propojeny, a jak některá témata jen variuje. Do Norska bychom se měli vrátit příští rok, protože

jsme pozváni na festival na Lofoty, ale snad se opět podaří s představením udělat rozsáhlejší turné.

S poděkováním za příjemný rozhovor s panem dramaturgem jsme se odebrali na představení *Někdo přijde*. Po velmi silném zážitku, který jsme prožili v hledišti, jsme se odebrali do zákulisí, abychom „vzpovídali“ hlavní protagonisty: Petru Ševců, Tomáše Uhera a Zdeňka Vévodu.

Jako soubor působíte nejen na klasickém jevišti, ale také v plenéru a na improvizovaných scénách. Kde se cítíte nejvíce „doma“? Pro jakého diváka se snažíte hrát?

Zdeněk Vévoda: Ano, ovšem jako naše zázemí, za naší domácí scénu považujeme univerzitní prostor v Olomouci, tamní Divadlo K3. Tam máme zázemí a odehraje se zde i většina premiér.

Tomáš Uher: On by ten divák hlavně měl být. Někdy by stačil i jeden.

Zdeněk Vévoda: Pro přítomného diváka.

Veliký prostor věnujete improvizaci. Jakou úlohu myslíte má v životě herce?

Tomáš Uher: To víte, když se ta hra již opakuje, tak se herec snaží ve svém partu sám za sebe nějak zabydlet. A měnit si ho k obrazu svému. Ale to potom režisér nevidí zrovna nejraději a tak nás často prosí, abychom nedělali nic nového. Ovšem velmi často se stává, že je improvizace nezáměrná... (smích)

Ztvárňujete také kulturní symboly – například Paní Bovaryovou. Jaký je váš vztah ke klasickým předlohám?

Tomáš Uher: Celé to kulturní podloží umožňuje vnořit tam ruce a vyjmout pouze to, co je vám blízké. A zároveň dělat si s tím cokoliv chcete.

Jaký je rozdíl mezi českým a norským divákem, publikem? Vnímáte jej?

Petra Ševců: Zatím ten rozdíl moc nevnímáme, protože na naše norská představení v Oslu chodí především čeští diváci.

Zdeněk Vévoda: Snažíme se přizpůsobit hru norskému publiku. V mé roli se například vyskytne norská věta, která samozřejmě v českém překladu je citovaná, ale nemůže mít ten ohlas jako zde, takže je to gesto právě vůči publiku.

Petra Ševců: Nešlo o to pouze vzít text a nastudovat ho. Snažili jsme se zapustit do něho i severskou hudbu a nějaké historické souvislosti. Říká se, že Norové jsou otažití a studení, ale já bych tomu moc nevěřila. Cokoliv jsme zde potřebovali, tak nám pomohli a poradili, byli velice přátelští.

Děkujeme celému kolektivu Divadla na cucky a přejeme v dalších letech ještě mnoho úspěšných počinů!

Pro Česko-norské fórum Adam Krupička

Dětský den v Oslo již podruhé!

V sobotu 5. června 2010 jsme se sešli na ekeberské louce, abychom oslavili Den dětí.

Akce, kterou již loni zorganizovala Edita Daulová a spolek TNF, nabídla dětem dvě hodiny plné zábavných úkolů a her. I když bylo sobotní poledne věnováno především dětem nezapomnělo se ani na jejich rodiče, když přišlo na řadu grilování.

Od deseti hodin se mohly děti zapojit do bezmála desítky soutěží, které testovaly nejen jejich postřeh

či obratnost, ale také znalost českých pohádek a večerníčků. A tak se musel při dětském zápolení zapojit i rodičovský doprovod: jednak při akčních hrách, jako bylo lovení rybiček nebo skákání v pytli, tak i u vyprávění českých pohádek a hádání večerníčkových postav.

Nakonec byla čtyřicítka dětí obdarována diplomem a sladkou odměnou. Všichni dohromady jsme si pak po vydařených soutěžích mohli ugrilovat něco dobrého k zakousnutí... Celou dobu nám k hrám a soutěžím svítilo teplé červenové sluníčko, což tento den udělalo opravdu vydařeným!

Petra Krylová

Další fotografie z dětského dne najdete na: <http://slovakia.no/detskyden2010>

Haškova anabase 2010

Přední norský švejkolog Jomar Hønsi se vydal ve stopách Jaroslava Haška z první světové války. Cesta započatá 1.května kopíruje trasu, kterou spisovatel prošel v období od září 1915 do srpna 1921. V současnosti se Jomar nachází v Chyrøwu, v říjnu, kdy dobrodružství skončí, by měl dorazit do Irkutska.

Zájemci mohou jeho cestu sledovat na blogu <http://anabase-cn.blogspot.com/>, případně navštívit stránky věnované hlavnímu předmětu jeho zájmu: <http://honsi.org/literature/svejk/>

Karel Babčický

Jomar vyráží na cestu

Čeští nevidomí sportovci uspěli na norských závodech Ridderrennet

Nadace Leontinka vypravila za pomoci mnoha příznivců z Čech i Norska 4 člennou výpravu, čítající 2 nevidomé závodníky a doprovod, na týden závodů v zimních sportech pro zrakově a tělesně postižené **Ridderrennet** v norském Beitostølen. Za Českou republiku se zúčastnili dva nevidomí běžkaři Zdeněk Rybák a Ivo Budil. Zdeněk Rybák přivezl dvě druhá místa v běhu na lyžích na 20 a 30 kilometrů. Ivo Budil se umístil na skvělém 5.místě v kategorii nevidomí muži 35-49 let.

Celkem se závodů zúčastnilo téměř 400 sportovců nejrůznějších handicapů v následujících disciplínách: běh na lyžích 5 – 25 km, obří slalom, biatlon pro zrakově postižené se zvukovou střelbou, sjezd a běh na monolyži či speciálních saních a lyžích pro vozíčkáře. Do organizace závodu, který existuje bezmála 50 let, se každý rok zapojuje norská armáda a dobrovolníci.

Nadace Leontinka děkuje všem svým příznivcům, partnerům a přátelům, kteří účast na norských závodech podpořili a bez kterých by tato cenná zkušenost nebyla možná. Patří mezi ně Norské velvyslanectví v Praze, Velvyslanectví České republiky v Norsku, Nadace Solglott, Česko-norské fórum, PointPark Properties s.r.o., Kalas Sportswear s.r.o. a Tomáš Novotný. Zvláštní poděkování patří Petru Bratskému, poslanci za Prahu 13, a Maximovi Čamborovi.

Zeptali jsme se Zdeňka Rybáka, jak hodnotí celou akci a v čem se například liší od podobných závodů v Česku.

Co ti přinesla účast na Ridderrennetu? Jaký byl tvůj celkový dojem z akce?

Z.R.: Měl jsem díky ní možnost zúčastnit se velice ojedinělé sportovní události, o níž si upřímně

myslím, že v českém prostředí je těžko realizovatelná. Kdybych měl několika slovy vyjádřit, jak na mě akce Ridderrennet působila, pak bych musel říct, že byla naprosto profesionálně a důstojně zorganizována. Byla to velkolepá nejen sportovní, ale také společenská událost, promyšlená do posledního detailu.

Jak bys srovnal přístup k lidem s handicapem v Norsku a u nás? V čem je největší rozdíl?

Z.R.: Budeme-li vycházet z toho, že přístup k handicapovaným na Ridderrennetu je věrným obrazem celkového přístupu k postiženým v Norsku. U nás se často hlavní důraz klade na to, aby věci fungovaly na základní úrovni. Lidská stránka věci už je jakýsi nadstandard, na který u nás nejsou finanční, ani lidské zdroje. V Norsku mě naprosto fascinovala samozřejmost a ochota, s jakou nevidomí dostávali pomoc a jak přitom byla naprosto zachována jejich důstojnost a suverenita. V Norsku jako by platilo heslo: "Je jasné, že některé věci nemůžeš dělat sám a proto je samozřejmost, že ti s nimi pomůžeme. A co můžeš dělat sám, to sám dělej..."

Jak na tebe působila přítomnost norské armády na akci?

Z.R.: Je to naprosto geniální a logická myšlenka. Vojáci a vojačky zastali spoustu dobrovolnické práce, na kterou by těžko u nás někdo přes inzerát sháněl někoho jiného. Taková možnost v ČR zatím není. A co se efektu týče - vojáci a vojačky byli skvělí. Jejich účast na vyhlásování cen dodávala těmto ceremoniálům vznešený ráz. Kdo může říct, že mu na hrud' připjali medaili za zvuku vojenské kapely? Vojáci zajišťovali přepravu mezi hotelem a sportovištěm, lyžařský servis (voskování atd.), pomáhali s přípravou jídla - zkrátka bez vojáků by to opravdu nešlo.

Co je nejdůležitější pro souhru mezi nevidomým a trasérem? Je možné podat dobrý výkon s neznámou a cizojazyčnou trasérkou, jako tomu bylo v tvém případě?

Z.R.: To je těžká otázka. Odpověď by a priori měla znít, že čím lepší lyžař, tím lepší výkony podává nehledě na to, kdo jede před ním. Ale platí to jen v případě, že i jeho lyžař je dobrý lyžař. Pokud je mi známo, přidělování trasérů lyžařům probíhalo spíše náhodně, a tak se mohlo snadno stát a stávalo se, že rychlý lyžař dostal pomalejšího traséra a naopak. První den akce byl vyhrazen tréninkovým jízdám, při kterých se závodníci sehrávali se svými

traséry. Jeden den stačí ke sladění základních pokynů, ale celkem dlouho trvá, než se shodnete na tom, co už je prudké a co ještě mírné, to samé platí i o zatačkách. Určitě bych se cítil jistěji s někým, s kým už jezdím déle, tím ale určitě nechci říct, že bych této zkušenosti litoval.

Kdybys měl po norské zkušenosti předat nějaké doporučení českým organizátorům sportovních akcí, jak by znělo?

Z.R.: Upřímně se obávám, že taková akce by se u nás nemohla konat, především proto, že by bylo těžké zajistit tolik dobrovolníků. Ale kdybych přece jen měl něco doporučit, má rada zní: zkusit kvalitně připravit závod se skvělými závodnickými podmínkami, ve kterém by ale nešlo jen o závodění, a kde by sociální kontakty byly stejně důležité, ne-li důležitější než zaběhnuté časy.

Přetištěno z Newsletter Nadace Leontinka č. 4/2010

Člen výboru TNF Petr Dreisteitl a Geir Brustad z Nadace Solglott předávají finanční dary zástupkyni nadace Leontinka Magdaleně Nováčkové.

Foto Archiv ZU Oslo

V časopise Můžeš č. 5/2010 najdete články "Čtyři v Norsku" a "Slepota privilejuje".

Čeština v Oslo

Předškoláci

Jistě jste zvyklí, že tu a tam zaslechnete i na ulicích Oslo mluvit někoho rodnou češtinou. To ale není nic divného, protože Norsko je celkem oblíbený turistický cíl našich krajanů. Troufám si však tvrdit, že češtinu zaslechnete čím dál více i z úst Norů. A tak jsme se dočkali toho, že se letošní rok podařily zrealizovat kurzy českého jazyka.

A jak to vše začalo? Na počátku byla myšlenka, aby české děti žijící v Norsku neztratily kontakt s rodným jazykem. A zatímco jsme my z Česko-norského fóra uvažovali, jak by se to dalo provést a zda bude zájem, chopila se iniciativy ambasáda. Ta oslovila širokou veřejnost a poté se obrátila i na nás. Jsme velice rádi za tento impuls a zejména za to, že nám zaměstnanci ambasády vyšli vstříc poskytnutím prostor pro výuku.

Potenciálních zájemců o výuku českého jazyka bylo původně dost, jak z řad dětí, tak i z řad dospělých. Proto jsme mohli rozjet kurz na zkušební dobu od půli dubna do června letošního roku. Prozatím poskytujeme výuku pro 3 cílové skupiny v délce 1,5hodiny. První skupinou jsou děti předškolní ve věku 2-5let. Tady se zaměřujeme na rozvoj slovní zásoby, výslovnost a vše ostatní, co by děti tohoto věku měly zvládnout pomocí her, říkadél i písniček. Výuka probíhala v prostorách školky Rønningjordet BH. Druhý kurz vyučuje děti ve školním věku. Jde o malou smíšenou skupinu, která může pružně reagovat na potřeby žáků či přání rodičů. V této skupině, která se schází na Ullevåll, je dostatek místa pro další děti ve věku 6-18let. Třetí skupinu tvoří dospělí, z větší části začátečníci. Výuka probíhala na ambasádě od půli dubna do konce června a pokračovat se bude opět po prázdninách od 25. srpna. Výuka bude probíhat každou středu na české ambasádě od 17 do 18:30 hodin.

V průběhu prázdnin připravujeme výuku na další období září až prosinec 2010, rádi vás budeme informovat o detailech. Vzhledem k tomu, že je tento projekt možná dosud málo v povědomí, přivítáme další zájemce jak z řad žáků, tak i z řad učitelů.

Školní děti a dospělí

Dne 26.dubna 2010 jsme zahájili výuku českého jazyka pro školní děti v prostorách školky na Tålnsen alle v Oslo, kterou vede Kateřina Rønneberg. Protože zatím zájem z řad školních dětí nebyl veliký, tak Kateřina zkusila zajímavý

Máte-li zájem dostávat aktuální informace o výuce nebo máte-li nějaký dotaz, napište na: info@cz-forum.no, nebo na cestina.oslo@gmail.com.

Text a foto *Edita Daulová*

Výuku předškolních dětí vede P. Krylová

Písničky se zpívají nejlépe s hudbou

Přestávka na malování

experiment. A to spojit výuku školních dětí a dospělých a výsledek se zdá být velmi dobrý. Děti se již skamarádily a úspěšně zvládají gramatiku a další úskalí češtiny spolu s dospělými.

Výuka po letní přestávce bude pokračovat od 16. srpna 2010 na stejném místě, ve stejný čas i den, ve stejné sestavě a skupina ráda mezi sebe přijme nové zájemce o výuku našeho rodného jazyka. Probírá se gramatika, slovní zásoba, čtení, ale i česká přísloví, význam, realie atd. Kateřina používá různé materiály a učebnice, např. Čeština pro cizojazyčné děti. Takže v srpnu znovu začínáme a těšíme se na nové zájemce.

Skupina školních dětí s dospělými
Text a foto Renata Haugen

Tsjekkisk kurs

Hvis du vil lære tsjekkisk, kan du begynne fra høsten. Vi skal ha 3 grupper: for barn 2-5år, for skolebarn og for voksne. Det er bare å melde seg på e-mail: info@cz-forum.no eller

cestina.oslo@gmail.com og du vil bli informert om vårt tilbud.

Tsjekkisk-norsk forum

Připravujeme

Dne 20. září 2010 v 18:00 se bude na Velvyslanectví České republiky, Fritznernsgate 14

promítat

dokumentární film „Přesídlení“

Film byl natočen loňského roku týmem paní Věry Doušové z nadace Sedm paprsků, v rámci projektu „Barevný svět“ a byl odvysílán na ČT2. Dokument zachycuje příběhy nejen Čechů, kteří se přestěhovali do Norska, ale i cizinců, kteří chtějí najít svůj nový domov v České republice. Po promítnutí filmu bude dán prostor k diskuzi.

Vzhledem k omezené kapacitě míst na sezení na ambasádě, prosím zajmce o nahlášení počtu lidí, kteří se dostaví a to buď na e-mail:

libusjanak@hotmail.com nebo pošlete SMS zprávu na tel. 90755288.

Za výbor TNF se na setkání s vámi teší

Liba Janáková

Doplňovací volby do Senátu Parlamentu České republiky

Volby do 1/3 Senátu Parlamentu České republiky vyhlásil prezident republiky svým rozhodnutím ze dne 18. června 2010, publikovaným ve Sbírce zákonů pod číslem 207/2010 Sb.

Volby do Senátu se konají ve dvou dnech, v pátek 15. října 2010 od 14.00 hodin do 22.00 hodin a v sobotu 16. října 2010 od 8.00 hodin do 14.00 hodin.

Druhé kolo voleb do 1/3 Senátu Parlamentu České republiky se koná v případě, že žádný z kandidátů nezíská ve volebním obvodu, kde kandiduje, nadpoloviční většinu odevzdaných platných hlasů. Hlasování v tomto případě bude zahájeno šestý den po ukončení hlasování v prvním kole, tzn., že volby proběhnou ve dnech 22. a 23. října 2010.

Hlasování probíhá pouze ve volebních místnostech na území České republiky. V těchto volbách nelze hlasovat na zastupitelských úřadech v zahraničí.

Občané, kteří jsou zapsáni ve zvláštním voličském seznamu vedeném velvyslanectvím v Oslo a budou v době voleb pobývat v České republice, mohou na ZÚ Oslo požádat o vydání voličského průkazu. O voličský průkaz lze požádat písemně do 8. října nebo osobně do 13. října 2010.

Kateřina Stašková, ZÚ Oslo

Pražské hospody

Foto: Karel Babčický

Årsmøte i TNF 2010

Referat fra Årsmøte i Tsjekkisk-Norsk Forum

Dato: 15.april 2010, kl.18:00-19:45
Sted: Den tsjekkiske ambassade, Oslo,
Tilstede: 12 medlemmer og ambassadens tredje-sekretær Kateřina Stašková

Møtet ble åpnet av Zdeněk Bartoň som først informerte om Karel Káral's tragiske bortgang og om minnestunden som ble holdt samme dag. Liba Janakova fortsatte å lede møtet.

På møte ble det plassert et brennende lys og blomster på bordet til minne om Karel Káral.

Innkalling til årsmøte sammen med agenda ble tilsendt Forums medlemmer med Věstník nr. 67. Det kom ikke noen kommentarer til dagsorden.

1. **Valg av referent og revisorer:**
Referent: Bohunka Střiteská.
Revisorer: Iva Lantová og Vlado Branko.
2. **Årsberetning for 2009**
Bortsett fra to små presiseringer, ble årsberetningen godkjent slik den ble lagt fram av TNF's styre.
3. **Regnskapet for 2009** ble lagt fram og godkjent uten innvendinger
4. **Valgkomiteen** ble ikke tilsendt noen forslag.
5. **Valg av styre og formann.**
Valgkomite: Zita Požárová og Renata Hrzanova

Følgende ble enstemmig valgt for neste periode:

Formann: Zdeněk Bartoň for 1-års periode
2 nye styremedlemmer for 2-års periode: Renata Haugen, Petra Krylová

Følgende styremedlemmer, valgt i 2009, fortsetter i styret:

Olga Hlinska, Edita Daulova (regnskapsfører), Petr Dreiseitl (valgt til ny nestformann).

Liba Janakova, bl.a. tidligere formann og i 2009 nestformann i TNF, ble takket for sin mangeårige innsats. Samtidig gleder styret og medlemmer seg til videre samarbeid.

6. **Aktivitetsplan for 2010** omfatter sammenkomster/aktiviteter som har blitt eller er i ferd med å bli en god tradisjon:
 - Regelmessige uformelle møter hver andre onsdag i måneden på Cafe Mahraba i vinterhalvåret og på Asylet om våren og sommeren (unntatt juli). Stor takk ble rettet til Zita Požárová for hennes arbeid i denne sammenheng.
 - Barnas dag på Ekeberg lørdag 5. juni.
 - Mikulášská, dvs. St. Nikolas feiring.
 - ad hoc aktiviteter
 - Utgivelse av medlemsbladet "Věstník".

Nytt av året er tsjekkisk undervisning for tre aldersgrupper: små barn, barn i skolealder og voksne en gang i uken. Undervisningen begynner i uke 16. I denne forbindelse ble det stilt spørsmål om det finnes en mulighet å få et

bidrag fra Oslo kommune til barneundervisning i tsjekkisk. Kursansvarlige – Edita Daulova og Renata Hagen skal undersøke gjeldende forskrifter.

7. **Forslag til budsjett for 2010**, fremlagt på styrets vegne av Edita Daulova, ble vedtatt.
8. **Stiftelsen Solgløtt**
Zdeněk Bartoň redegjorde kort om nåværende status og henviste til Věstník nr. 67 for utfyllende informasjon. Stiftelsens styre, ledet av Eva Karal, arbeider videre for å sikre forvaltningen av midlene.
9. **Eventuelt**
Ingen saker ble meldt under Eventuelt.

Under møtet ble flere takket for deres innsats i 2009.

På TNFs vegne takket Zdeněk Bartoň også ambassaden og ambassadens tredjesekretær Kateřina Stašková for verdifullt samarbeid og for alle ambassadens arrangementer som TNFs medlemmer kunne delta i. TNF setter stor pris på at ambassaden har velvillig stilt lokaler til TNFs disposisjon for møter m.a.

Oslo, 16. april 2010

Bohunka Štíteská

Bohunka Štíteská

Iva Lantová

Iva Lantová

Vlado Branko

V Norsku je taky pěkně....

....nejen v pražských hospodách. Například letos v Telemarku.

Foto Zdeněk Bartoň

ISSN 0803-7213

Dette er et tidsskrift for TSJEKKISK-NORSK FORUM, www.cz-forum.no

Ansvarlig for dette nummer var Liba Janakova (redaksjon) og Alena Bartonova (teknisk)

Foreningens adresse: TNF, c/o Zdenek Barton, Magnus gate 10, 2004 Lillestrøm

Medlemskontingent: individuell hovedmedlem kr. 250,-, familiemedlemskap kr. 300,-, senior kr. 150,-

Telefon: +47 6381 8222 Konto nr.: 6241.06.04650 Org.nr.: 986 696 202